ትንቢተ ሆሴዕ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

ምዕራፍ 1

ጠይሁዳ ነገሥቃት በዖዝያንና በኢዮአቃም በአካዝና በሕዝቅያስም ዘመን በእስራኤልም ንጉሥ በዮአስ ልጅ በኢዮርብዓም ዘመን ወደ ብኤሪ ልጅ ወደ ሆሴዕ የመጣ የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

- ² ፤ እግዚአብሔር መጀመሪያ በሆሴዕ በተናገረ ጊዜ÷ እግዚአብሔር ሆሴዕን። ምድሪቱ ከእግዚአብሔር ርቃ ታላቅ ግልሙትና ታደርጋለችና ሂድ፤ ጋለሞታን ሴትና የግልሙትናን ልጆች ለአንተ ውስድ አለው።
- ³ ፤ እርሱም ሄዶ የዴቤላይምን ልጅ ጎሜርን አገባ፤ እርስዋም ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደችለት።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔርም። ከጥቂት ዘመን በኋላ የኢይዝራኤልን ደም በኢዩ ቤት ላይ እበቀላለሁና፥ ከእስራኤልም ቤት መንግሥትን እሽራለሁና ስሙን ኢይዝራኤል ብለህ ጥራው፤
- ⁵ ፤ በዚያም ቀን በኢይዝራኤል ሽለቆ ውስጥ የእስራኤልን ቀስት እስብራለሁ አለው።
- ⁶ ፤ ደግሞ ፅንሰች ሴት ልጅንም ወለደች። እግዚአብሔርም። ይቅር እላቸው ዘንድ የእስራኤልን ቤት ከእንግዲህ ወዲህ አልምርምና ስምዋን ሎሩሃማ ብለህ ጥራት፤
- ⁷ ፤ ነገር ግን የይሁዳን ቤት እምራለሁ፤ በአምላካቸውም በእግዚአብሔር አድናቸዋለሁ እንጇ በቀስት ወይም በሰይፍ ወይም በሰልፍ ወይም በፌረሶች ወይም በፌረሰኞች አላድናቸውም አለው።
- ⁹ ፤ እግዚአብሔርም። ሕዝቤ አይደላቸሁምና፥ እኔም አምላክ አልሆናቸሁምና ስ*ሙን* ሎዓሚ ብለህ ጥራው አለው።

10

11

ምዕራፍ 2

 የእስራኤልም ልጆች ቊጥር እንደማይሰራርና እንደማይቈጠር እንደ ባሕር አሸዋ ይሆናል፤ እንዲህም ይሆናል፤ እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም ተብሎ በተነገረበት በዚያ ስፍራ የሕያው አምላክ ልጆች ይባላሉ ፡፡

- ² ፤ የይሁዳ ልጆችና የእስራኤል ልጆች በአንድነት ይሰበሰባሉ÷ ለእነርሱም እንድ አለቃ ይሾጣሉ÷ ከምድሪቱም ይወጣሉ፤ የኢይዝራኤል ቀን ታላቅ ይሆናልና።
- ³ ፤ ወንድሞቻችሁን። ዓሚ÷ እኅቶቻችሁንም። ሩሃጣ በሉአቸው።
- ⁴ ፤ እናቃዥሁ ሚስቴ አይደለዥምና፥ እኔም ባልዋ አይደለሁምና ተምዋገቱ፤ ከእናቃዥሁ ጋር ተምዋገቱ። ግልሙትናዋን ከፊትዋ፥ ምንዝርናዋንም ከሙቶዥዋ መካከል ታስወግድ፤
- ⁵ ፤ ዕራቁትዋን እንዳልገፍፋት፥ እንደ ተወለደቸበትም ቀን እንዳላደርጋት፥ እንደ ምድረ በዳና እንደ ደረቅ ምድር እንዳላደርጋት፥ በጥማትም እንዳልገድላት፤
- ⁶ ፤ የግልሙትናዋ ልጆች ናቸውና ልጆችዋን አልምርም።
- ⁷ ፤ አናቃቸው አመንዝራለች፤ የፅነሰቻቸውም። እንጀራዬንና ውኃዬን፥ ጥሔንና የተልባ እግሬን፥ ዘይቴንና መጠሔን ከሚሰጡኝ ከውሽሞቼ በኋላ እሄዳለሁ ብላ አስነወረቻቸው።

- ⁸ ፤ ስለዚህ፥ እነሆ፥ መንገድሽን በእሾህ እዚጋለሁ፥ መንገድዋንም እንዳታገኝ ቅጥርን እቀጥርባታለሁ።
- ⁹ ፤ ውሽሞችዋንም ትክተላለች፥ ነገር ግን አትደርስባቸውም፤ ት**ፌልጋቸውማለች፥ ነገር ግን አታገኛቸውም፤** እርስዋም። ከዛሬ ይልቅ የዚያን ጊዜ ይሻለኝ ነበርና ተመልሼ ወደ ቀደመው ባሌ እሄዳለሁ ትላለች።
- ¹⁰ ፲ እርስዋም እህልንና ወይንን **ሐጅ ዘይትንም የሰ**ሐኋት፥ ለበኣልም የተሠራውን ብርና ወርቅ *ያ*በዛሁላት እኔ እንደ ሆንሁ አላወቀችም።
- ¹² ፲ አሁንም ውሽሞቸዋ እያዩ ነውርዋን **እገልጣለ**ሁ፤ ከእጀም ማንም አያድናትም።
- ¹³ ፲ ደስታዋንም ሁሉ፥ በዓላቶ ቸዋንም፥ መባቻዎችዋንም፥ ሰንበቶችዋንም፥ የተቀደሱትንም ጉባኤዎችን ሁሉ አስቀራለሁ።
- ¹⁴ ፤ እርስዋም። ውሽሞቼ የሰጡኝ ዋጋዬ ይህ ነው ያለችውን ወይንዋንና በለስዋን አጠፋለሁ፤ ዱርም አደርገዋለሁ÷ የምድረ በዳም አራዊት ይበሉታል።
- ¹⁵ ፤ እኔ*ን* ረስታ ውሽሞቸዋን እየተከተለች፥ በ**ጕት**ቾችዋና በጌጥዋም እያጌ**ጠች ለበ**ላሊም ያጠነቸበትን ወራት እበቀልባታለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር።
- ¹⁶ ፤ ስለዚህ÷ እነሆ÷ አባብላታለሁ÷ ወደ ምድረ በዳም አ*መ*ጣታለሁ÷ ለልብዋም እናገራለሁ።
- ¹⁷ ፤ ከዚያም የወይን ቦታዋን፥ የተስፋ በርም እንዲሆንላት የአኮርን ሽለቆ እሰጣታለሁ፤ በዚያም ከግብጽ ምድር እንደ ወጣቸበት ቀን እንደ ሕፃንነትዋ ወራት ትዘምራለች።
- ¹⁸ ፤ በዚ*ያ* ቀን ባሌ ብለሽ ት**ጠሪ**ኛለሽ እንጇ ዳግመኛ በኣሌ ብለሽ አት**ጠሪ**ኝም፥ ይላል እግዚአብሔር፤
- ¹⁹ ፤ የበኣሊምን ስም ከአፍዋ አስወግደዋለሁና፥ በስማቸውም እንግዲህ አይታሰቡምና።
- ²⁰ ፤ በዚያም ቀን ከምድር አራዊትና ከሰማይ ወፎች ከመሬትም ተንቀሳቃሾች ጋር ቃል ኪዳን አደርግላቸዋለሁ፤ ቀስትንና ሰይፍን ሰልፍንም ከምድሩ እሰብራለሁት ተከልለውም እንዲኖሩ አስተኛቸዋለሁ።
- ²¹ ፤ ለዘላለምም ለእኔ እንድትሆ*ኚ* አጭሻለሁ፤ በጽድቅና በፍርድ በምሕረትና በርኅራኄ አጭሻለሁ።
- ²² ፤ ለእኔም እንድትሆኚ በመታመን አጭሻለሁ፤ አንቺም እግዚአብሔርን ታውቂአለሽ።
- ²³ ፤ በዚያንም ቀን አመልሳለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር፤ ለሰማይ አመልሳለሁ፥ ሰማይም ለምድር ይመልሳል፤ [24]፤ ምድርም ለሕህልና ለወይን ጠጅ ለዘይትም ትመልሳለች፤ አነርሱም ለኢይዝራኤል ይመልሳሉ። [25]፤ በምድርም ላይ ለእኔ አዘራታለሁ፤ ምሕረትም የሌላትን እምራለሁ፥ ሕዝቤም ያልሆነውን። አንተ ሕዝቤ ነህ አለዋለሁ፤ አርሱም። አንተ አምላቤ ነህ ይለኛል።

፟ ለግዚአብሔርም። የእስራኤል ልጆች ወደ ሌሎች አማልክት ቢመለሱና የዘቢብ ጥናጥናን ቢወድዱ እንኳ÷ እግዚአብሔር እንደሚወድዳቸው አንተም ውሽጣዋን የምትወድደውን አመንዝራይትን ሴት ውደድ አለኝ።

- ² ፤ እኔም በአሥራ አምስት ብርና በአንድ ቆሮስ *መ*ስፈሪያ ተኩል ገብስ ገዛ<u>ታ</u>ት።
- ³ ፤ ከእኔ ጋር ብዙ ወራት ተቀመጪ፥ አታመንዝሪም፥ ለሌላ ሰውም አትሁኚ፤ እኔም እንዲሁ እሆንልሻለሁ አልኋት።
- ⁴ ፤ የእስራኤል ልጆች ያለ ንጉሥና ያለ አለቃ÷ ያለ መሥዋዕትና ያለ ዓምድ÷ ያለ ኤፉድና ያለ ተራፊም ብዙ ወራት ይቀመጣሉና፤
- ⁵ ፤ ከዚያም በኃላ የእስራኤል ልጆች ተመልሰው አምላካቸውን እግዚአብሔርንና ንጉሣቸውን ዳዊትን ይፌልጋሉ፤ በኃለኛውም ዘመን ፌርተው ወደ እግዚአብሔርና ወደ በረከቱ ይመጣሉ።

ምዕራፍ 4

ለናንተ የእስራኤል ልጆች ሆይ፥ እውነትና ምሕረት እግዚአብሔርንም ማወቅ በምድር ስለሌለ እግዚአብሔር በምድሩ ላይ ከሚኖሩ ጋር ክርክር አለውና የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።

² ፤ እርግማንና ሐሰት ግ~~ዳ~~ይና ስርቆት ምንዝርናም ወጥተዋል፤ ደምም ወደ ደም ደርሶአል።

- ³ ፤ ስለዚህ ምድሪቱ ታለቅሳለች፥ በእርስዋም የሚቀመጡ ሁሉ ከምድር አራዊትና ከሰማይ ወፎች ጋር ይደክማሉ፤ የባሕሩም ዓሦች ያልቃሉ።
- ⁴ ፤ ነገር ግን ሕዝብህ ከካህን ጋር እንደሚከራከሩ ናቸውና ማንም አይከራከር፥ ማንም አይዝለፍ።
- ⁶ ፤ ሕዝቤ እውቀት ከማጣቱ የተነሣ ጠፍቶአል፤ አንተም እውቀትን ጠልተሃልና እኔ ካህን እንዳትሆነኝ እጠላሃለሁ፤ የአምላክህንም ሕግ ረስተሃልና እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ።
- ⁷ ፤ እንደ ብዛታቸው *መ*ጠን ኃጢ**አት ሠሩብኝ፤ እ**ኔም ክብራቸውን ወደ ነውር እለውጣለሁ።
- ⁸ ፤ የሕዝቤም ኃጢአት *መ*ብል ሆኖላቸዋል፥ ልባቸውንም ወደ በደላቸው አድርገዋል።
- ⁹ ፤ እንደ ሕዝቡም እንዲሁ ካህኑ ይሆናል፤ በመንገዳቸውም አበቀላቸዋለሁ፥ ሥራቸውንም አመልስባቸዋለሁ።
- ¹⁰ ፤ እግዚአብሔርንም መጠበቅ ትተዋልና ሲበሉ አይጠግቡም፥ ሲያመነዝሩም አይበዙም።

- ¹³ ፤ በተራሮችም ራስ ላይ ይሠዋሉ፤ ጥላውም መልካም ነውና ከኮምበልና ከልብን ከአሆማም ዛፍ በታች በኮረብቶች ላይ ያጥናሉ፤ ስለዚህ ሴቶች ልጆቻችሁ ይገለሙታሉ፥ ሙሽሮቻችሁም ያመነዝራሉ።
- ¹⁴ ፤ ወንዶችም ደግሞ ከጋለሞቶች ጋር ይጫወታሉና፥ ከጋለሞቶችም ጋር ይሠዋሉና ሴቶች ልጆቻችሁ በገለሞቱ ጊዜ፥ ሙሽሮቻችሁም ባመነዘሩ ጊዜ አልቀጣቸውም፤ የማያስተውልም ሕዝብ ይገለበጣል።
- 15 ፲ እስራኤል ሆይ÷ አንተ ብታመነዝር ይሁዳ አይበድል፲ እናንተም ወደ ጌልገላ አትግቡ÷ ወደ ቤትአዌንም አትውጡ÷ ወይም። ሕያው እግዚአብሔርን! ብላችሁ አትማሉ።
- ¹⁶ ፤ እስራኤል እንደ እልከኛ ጊደር እንቢ ብሎአል፤ እግዚአብሔርስ በሰፊው ቦታ እንደ ጠቦት ያሰማራዋልን?
- ¹⁷ ፤ ኤፍሬም ከጣዖታት ጋር ተጋጠመ፤ ተወው።
- ¹⁸ ፤ ስካርን ፊጽመዋል፥ ግልሙትናንም አብዝተዋል፤ አለቆችዋም ነውርን እጅግ ወደዱ።
- ¹⁹ ፤ ነፋስ በክንፍዋ አስሮአታል፤ ከመሥዋዕታቸውም የተነሣ ያፍራሉ ፡፡

- ባህናት ሆይት ይህን ስሙ፤ የእስራኤል ቤት ሆይት አድምጡ፤ የንጉሥ ቤት ሆይት ልብ አድርጉ፤ በምጽጳ ላይ ወጥመድት በታባርም ላይ የተዘረጋ አሽክላ ሆናችኃልና ፍርድ በእናንተ ላይ ነው።
- ² ፤ ዓመፀኞችም እርድ አብዝተዋል፤ እኔ ግን እነዚ*ያ*ን ሁሉ እዘልፋለሁ።
- ³ ፤ ኤፍሬምን አውቀዋለሁ÷ እስራኤልም ከእኔ አልተሰወረም፤ ኤፍሬም ሆይ÷ ዛሬ አ*መን*ዝረሃል÷ እስራኤልም ረክሶአል።
- ⁴ ፤ ወደ አምላካቸው ይመለሱ ዘንድ ሥራቸውን አላቀኦም፤ የግልሙትና መንፌስ በውስጣቸው አለና፤ እግዚአብሔርንም አላውቁምና።
- ⁵ ፤ የእስራኤልም ትዕቢት በፊቱ ይመሰክራል፤ ስለዚህ እስራኤልና ኤፍሬም በኃጢአታቸው ይሰናከላሉ፤ ይሁዳም ደግሞ ከእነሱ ጋር ይሰናከላል።
- ⁶ ፤ እግዚአብሔርንም ለመሻት በጎቻቸውንና ላሞቻቸውን ነድተው ይሄዳሉ፤ ነገር ግን እርሱ ከእነርሱም ተመልሶአልና አያገኙትም።
- ⁷ ፤ ዲቃሎችን ልጆች ወልደዋልና እግዚአብሔርን ወንጅለዋል፤ አሁንም አንድ ወር እነርሱንና ርስታቸውን ይበላቸዋል።
- ⁸ ፤ በጊብዓ መለከትን፥ በራማ *እን*ቢልታን ንፉና። ብንያም ሆይ፥ ከእንተ በኋላ እያላችሁ በቤትአዌን ላይ እሪ በሉ።
- ⁹ ፤ ኤፍሬም በዘለፋ ቀን የፈረስ ይሆናል። በእስራኤል ነገዶች ዘንድ በእርግጥ የሚሆነውን ነገር ገልጫለሁ።
- ¹⁰ ፤ የይሁዳ አለቆች ድምበርን እንደሚነቅሉ ሆነዋል፤ እኔም *መዓ*ቴን እንደ ውኃ አራስስባቸዋለሁ።
- ¹¹ ፤ ኤፍሬም ከትእዛዝ በኋላ *መሄድን* ወድዶአልና የተገፋና በፍርድ የተ*ጐ*ዳ ሆኖአል።
- ¹² ፤ እኔም ለኤፍሬም እንደ ብል÷ ለይሁዳም ቤት እንደ ነቀዝ ሆኜአለሁ።

- ¹³ ፲ ኤፍሬምም ደዌውን፥ ይሁዳም ቊስሉን ባየ ጊዜ ኤፍሬም ወደ አሦር ሄደ ወደ ንጉ-----ም ወደ ኢያሪም መልእክተኛን ላከ፤ እርሱ ግን ይፈውሳቸሁ ዘንድ፥ ከቊስላቸሁም ያድናቸሁ ዘንድ አልቻለም።
- ¹⁴ ፤ እኔም ለኤፍሬም እንደ አንበሳ፥ ለይሁዳም ቤት እንደ አንበሳ ደቦል እሆናለሁና፤ እኔም ነጥቄ እሄዳለሁ እወስድማለሁ፥ የሚያድንም አይገኝም።
- ¹⁵ ፤ በደላቸውንም እስኪያውቁ ድረስ፥ ፊቴንም እስኪሹ ድረስ ሄጀ ወደ ስፍራዬ እመለሳለሁ፤ በመከራቸው ጊዜ እጅግ አድርገው ፊቴን ይፌልጋሉ።

- <mark>ሎ≑</mark> ወደ እግዚአብሔር እንመለስ፤ እርሱ ሰብሮናልና÷ እርሱም ይፌውሰናል፤ እርሱ መትቶናል÷ እርሱም ይጠግነናል።
- ² ፤ ከሁለት ቀን በኋላ ያድነናል፤ በሦስተኛውም ቀን ያስነሣናል፥ በፊቱም በሕይወት እንኖራለን።
- ³ ፤ እንወቅ፤ እናውቀውም ዘንድ እግዚአብሔርን እንከተል፤ እንደ ወገግታም ተዘጋጅቶ እናገኘዋለን፤ እንደ ዝናብም ምድርንም እንደሚያጠጣ እንደ መጨረሻ ዝናብ ይመጣል።
- ⁴ ፤ ምሕረታችሁ እንደ ማለዳ ደመና፥ በማለዳም እንደሚያልፍ ጠል ነውና ኤፍሬም ሆይ፥ ምን ላድርግልህ? ይሁዳ ሆይ፥ ምን ላድርግልህ?
- ⁵ ፤ ስለዚህ በነቢያት እጅ ቈረጥኋቸው፥ በአ**ፌ**ም ቃል ገደልኋቸው፤ ፍርዴም እንደ ብርሃን ይወጣል።
- ⁶ ፤ ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን፥ ከሚቃጠልም መሥዋዕት ይልቅ እግዚአብሔርን ማወቅ እወድዳለሁና።
- ⁷ ፤ እነርሱ ግን እንደ አዳም ቃል ኪዳንን ተላልፈዋል፤ በዚያም ላይ ወንጅለውኛል።
- ⁸ ፤ ገለዓድ ኃጢአትን የሚሠሩ ሰዎች ከተማ÷ በደምም የተቀባ ነው።
- ⁹ ፤ ለሰውም እንደሚያደቡ ወንበዴዎች፥ እንዲሁ የካህናት ወገኖች በሴኬም *መንገ*ድ ላይ ይገድላሉ፤ ሴሰኝነትንም ያደርጋሉ።
- ¹⁰ ፤ በእስራኤል ቤት የሚያስራራን ነገር አይቻለሁ፤ በዚያ በኤፍሬም ውስጥ ግልሙትና ተገኘ÷ እስራኤልም ረክሶአል።
- ¹¹ ፤ ይሁዳ ሆይ÷ የሕዝቤን ምርኮ በምመልስበት ጊዜ ለአንተ ደግሞ መከር ተወስኖልሃል።

- በሐሰት አድርገዋልና፥ ሌባም ንብቶአልና፥ በውጭም ወንበዴዎች ቀምተዋልና እስራኤልን እፌውስ ዘንድ በወደድሁ ጊዜ የኤፍሬም ኃጢአትና የሰማርያ ክፋት ተገለጠ።
- ² ፤ እኔም ክፋታቸውን ሁሉ እንዳሰብሁ በልባቸው አያስቡም አሁንም ሥራቸው ከብባቸዋለች፥ በፊቴም አለች።
- ³ ፤ ንጉሡን በክፋታቸው÷ አለቆቹንም በሐስታቸው ደስ አሰኝተዋል።
- ⁴ ፤ ሁሉም አመንዝራዎች ናቸው፤ ጋጋሪ እንደሚያነድድበት እንደ ምድጃ ናቸው፤ ሁሉ እስኪቦካ ድረስ እሳትን መቈስቈስና እርሾን መለወስ ይቆያል።
- ⁵ ፤ በንጉሣችን ቀን አለቆች ከወይን ጠጅ ሙቀት የተነሣ ታመሙ፤ እርሱም ከዋዘኞች ጋር እ**ኧ**ን ዘረ*ጋ*።
- ⁶ ፤ እያደቡ ልባቸውን እንደ ምድጃ አዘጋጅተዋል፤ አበዛቸውም ሌሊቱን ሁሉ አንቀላፋ፤ በጠባም ጊዜ እንደ እሳት ነበልባል ይነድ*ዓ*ል።
- ⁷ ፤ ሁሉም እንደ ምድጃ ግለዋል፥ ፌራጆቻቸውንም በሉ፤ ነገሥታቶቻቸውም ሁሉ ወደቁ፤ ከእነርሱም ወደ እኔ የሚጮሽ የለም።
- ⁸ ፤ ኤፍሬም ከአሕዛብ ጋር ተደባለቀ፤ ኤፍሬም እንዳልተገላበጠ ቂጣ ነው።
- ⁹ ፤ እንግዶች ጕልበቱን በሉት÷ እርሱም አላወቀም፤ ሽበትም ወጣበት÷ እርሱም አላወቀም።
- ¹⁰ ፤ የእስራኤልም ትዕቢቱ በፊቱ መስከረ፤ ወደ አምላካቸው ወደ አግዚአብሔር ግን አልተመለሱም፥ በዚህም ሁሉ አልፌለጉትም።
- ¹¹ ፲ ኤፍሬምም እእምሮ እንደሌላት እንደ ሰነፍ ርግብ ነው፤ ግብጽን ጠፍ፥ ወደ አሦርም ሄዱ።
- ¹² ፤ ሲሄዱ አሽክላዬን አዘረጋባቸዋለሁ፤ እንደ ሰማይ ወፎች አወርዳቸዋለሁ፤ *መ*ከራቸውን ሲሰሙ

*እገሥ*ጻቸዋለሁ።

- 13 ፲ ከእኔ ራቀቅ ብለዋልና ወዮላቸው! በእኔም ላይ ዐመፀዋልና ጥፋት ይምጣባቸው! እኔ ልታደጋቸው ወደድሁ÷ እንርሱ ግን በሐስት ተናገሩብኝ።
- ¹⁴ ፤ በመኝታቸው ላይ ሆነው ያለቅሱ ነበር እንጇ በልባቸው ወደ እኔ አልጮኹም፤ ስለ እህልና ስለ ወይን ጠጅ ይስበሰቡ ነበር፤ በእኔም ላይ ዐመፁ።
- ¹⁵ ፤ እኔም ክንዳቸውን አስተ**ማ**ርሁና አጸናሁ፤ እነርሱ ግን ክፉ ነገርን *መ*ከሩብኝ ፡፡
- ¹⁶ ፤ ወደ ከንቱ ነገር ተመለሱ፤ እንደ ተንኰለኛ ቀስት ሆኑ፤ አለቆቻቸው ከምላሳቸው ቍጣ የተነሣ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ይህ በግብጽ ምድር ውስጥ መሳለቂያ ይሆንባቸዋል።

ምዕራፍ 8

- **መ**ለከትን ወደ እፍህ አቅርብ፤ ቃል ኪዳኔን ተላልፈዋልና፥ በሕጌም ላይ ዐምፀዋልና በእግዚአብሔር ቤት ላይ እንደ ንስር ይመጣል።
- ² ፤ እነርሱም። አምላክ ሆይ፥ እኛ እስራኤል አወቅንህ ብለው ወደ እኔ ይጮኻሉ።
- ³ ፤ እስራኤል ደግነትን ጥሎአል፤ ጠላትም ያሳድዱታል።
- ⁴ ፤ ለራሳቸው *ነገሥታትን* እነገሡ፥ ከእኔም ዘንድ እይደለም፤ አለቆችንም እደረጉ፥ እኔም አላወቅሁም፤ ለጥፋታቸውም ከብራቸውና ከወርቃቸው፤ ጣዖታትን ለራሳቸው አደረጉ።
- ⁵ ፤ ሰማርያ ሆይ፥ እምበሳህን፤ ጥሎአል፤ ቍጣዬ በላያቸው ነድዶአል፤ እስከ *መ*ቼ ድረስ ንጹሕ ሊሆኦ አይችሉም?
- ⁶ ፤ ይህ ደግሞ ከእስራኤል ዘንድ ነው፤ ሥራተኛ ሥራው፥ እርሱም እምላክ አይደለም፤ የሰማር*ያ*ም እምቦሳ ይቈራረጣል።
- ⁷ ፤ ነፍስን ዘርተዋል፥ ዐውሎ ነፍስንም ያጭዳሉ፤ እገዳ የለውም፥ ከፍሬውም **ዱቄት አይገኝም፤ ቢገኝም** እንግዶች ይበሉታል።
- ⁸ ፤ እስራኤል ተውጦአል፥ በአሕዛብም መካከል ዛሬ እንደ ረከሰ ዕቃ ሆኖአል።
- ⁹ ፤ ለብቻውም እንደሚቀመጥ እንደ ምድረ በዳ አህያ ወደ አሦር ወጥተዋል፤ ኤፍሬምም ወዳጆቹን በእጅ መንሻ ንዘ።
- ¹⁰ ፲ ነገር ግን ለአሕዛብ እጅ *መን*ሻ ቢሰጡ እኔ አሁን እሰበስባቸዋለሁ፤ ከንጉሥና ከአለቆችም ሸክም የተነሣ ይደክማሉ ፡፡
- ¹¹ ፤ ኤፍሬም ኃጢአትን ለመሥራት መ**ሠዊያ አብዝ**ቶአልና መሠዊያ ለኃጢአት ይሆንለታል።
- ¹² ፤ የሕጌን ብዛት ጽፌለታለሁ፤ እነርሱ ግን እንደ እንግዳ ነገር ቈጥረውታል።
- 13 ፲ መሥዋዕቴን ያቀርባሉ÷ ሥጋንም ያርዳሉ÷ ይበላሉም፤ እግዚአብሔር ግን አይቀበላቸውም፤ በደላቸውንም ያስባል÷ ኃጢአታቸውንም ይቀጣል፤ እነርሱም ወደ ግብጽ ይመለሳሉ።
- ¹⁴ ፲ እስራኤል ፌጣሪውን ረስቶአል፥ *መ*ስገጃዎችንም **ሥርቶአል፤ ይ**ሁዳም የተመሸጉትን ከተሞች አብዝቶአል፤ እኔ ግን በከተሞች ላይ እሳትን እስድዳለሁ፥ አዳራሾችንም ትበላለች።

- ለ ስራኤል ሆይ÷ ከአምላክህ ተለይተህ አ*መን*ዝረሃልና እንደ አሕዛብ ደስ አይበልህ÷ ሐሴትንም አታድርግ፤ በእህሉ አውድማ ሁሉ ላይ የግልሙትናን ዋጋ ወድደሃል።
- ² ፤ አውድማውና መጉመቂያው አይመግባቸውም፥ ጉሽ ጠጅም ይጐድልባታል።
- ³ ፤ በእግዚአብሔር ምድር ላይ አይቀመጡም፤ ኤፍሬምም ወደ ግብጽ ይመለሳል፥ በአሦርም ርኩስን ነገር ይበላሉ ።
- ⁴ ፤ ለአግዚአብሔርም የወይን ጠጅን ቁርባን አያራስሱም፥ መሥዋዕታቸውም ደስ አያሰኘውም፤ የጎዘንም እንጀራ ይሆንላቸዋል፥ የሚበላውም ሁሉ ይረክሳል፤ እንጀራቸውም ለሰውነታቸው ይሆናል እንጂ ወደ እግዚአብሔር ቤት አይገባም።

- ⁵ ፤ በዓመት በዓል ቀንና በእግዚአብሔር በዓል ቀን ምን ታደርጋላችሁ?
- ⁶ ፤ እነሆ፥ ከጥፋት ሸሽተው ሄዱ፥ ግብጽም ትሰበስባቸዋለች፥ ሜምፎስም ትቀብራቸዋለች፤ ሳማም የብራቸውን ጌጥ ይወርሳል፥ እሾህም በድንኳኖቻቸው ውስጥ ይበቅላል።
- ⁷ ፤ የበቀል ወራት *መ*ጥቶአል፥ የፍዳም ወራት ደርሶአል፥ እስራኤልም ያውቃል፤ ከኃጢአትህና ከጠላትነትህ ብዛት የተነሣ ነቢዩ ስንፎአል፥ *መን*ፌስም ያለበት ሰው አብዶአል።
- ⁸ ፤ ኤፍሬም ከአምላኬ *ጋ*ር ተመልካች ነበረ፤ አሁን ግን ነቢዩ በመንገዱ ሁሉ ላይ የወፍ ወጥመድ ሆነ÷ በአምላኩም ቤት ጠላትነት አለ።
- ⁹ ፤ በጊብዓ ዘ*መን* እንደ ነበረ እጅግ ረከሱ፤ እርሱም በደላቸውን ያስባል፥ ኃጢአታቸውንም ይበቀላል።
- ¹⁰ ፤ እስራኤልን በምድረ በዓ እንዳለ ወይን ሆኖ አገኘሁት፤ አባቶቓችሁንም ከመጀመሪያዋ ዓመት እንደ በለስ በkWraት ሆነው አየኋቸው፤ እነርሱ ግን ወደ ብዔልፌጎር መጡ፥ ለነውርም ተለዩ፥ እንደ ወደዱትም ርኩስ ሆኑ፥
- ¹¹ ፤ የኤፍሬምም ክብር እንደ ወፍ በርሮ ይጠፋል፤ መውለድና መፅነስ ማርገዝም አይሆንላቸውም።
- ¹² ፤ ልጆቻቸውንም ቢያሳድጉ ሰው እንዳይቀርላቸው ልጅ አልባ አደረጋቸዋለሁ፤ ከእነርሱም በራቅሁ ጊዜ ወዮላቸው!
- ¹³ ፤ እኔ እንዳየሁ የኤፍሬም ልጆች ለምርኮ ተስጉተዋል፤ ኤፍሬምም ልጆቹን ወደ ገዳዩች ያወጣል።
- ¹⁴ ፲ አቤቱ÷ ስጣቸው፤ ምን ትሰጣቸዋለህ? የሚጨነግፍን ማኅፀን የደረቀውንም ጡት ስጣቸው።
- ¹⁵ ፤ ክፋታቸው ሁሉ በጌልገላ አለ፤ በዚያ ጠልቻቸዋለሁ፤ ስለ ሥሩት ክፋት ከቤቴ አሳድዳቸዋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲያ አልወድዳቸውም፤ አለቆቻቸው ሁሉ ዓመፀኞች ናቸው።
- ¹⁶ ፤ ኤፍሬም ተ*መታት ሥ*ሩም ደረቀት ፍሬም አያፈራም፤ ደግሞም ቢወልዱ የ**ጣ**ጎፀናቸውን ፍሬ እገድላለሁ።
- ¹⁷ ፤ አልሰሙትምና አምላቤ ይጥላቸዋል፤ በአሕዛብም *መ*ካከል ተቅበዝባዣች ይሆናሉ ።

- ለስራኤል ፍሬው የበዛለት የለመለመ ወይን ነው፤ እንደ ፍሬው ብዛት መሠዊያውን አብዝቶአል፤ እንደ ምድሩም ማማር መጠን ሐውልቶችን እያሳመሩ ሠርተዋል።
- ² ፤ ልባቸው ተከፈለ፤ አሁንም በደላቸውን ይሽከማሉ፤ እርሱ መሠዊያቸውን ያፈርሳል፥ ሐውልቶቻቸውን ያጠፋል።
- ³ ፲ አሁንም። ንጉሥ የለንም÷ እግዚአብሔርን አልፈራንምና፤ ንጉሥስ ምን ያደርግልናል? ይላሉ።
- ⁴ ፤ የማይረባውን ቃል ይናገራሉ፤ ቃል ኪዳን በገቡ ጊዜ በሐሰት ይምላሉ፤ ስለዚህ መርዛም ሣር በእርሻ ትልም ላይ አንደሚበቅል መቅሠፍት ይበቅልባቸዋል።
- ⁵ ፤ የሰማርያ ሰዎች ስለ ቤትአዌን እምቦሳ ይራራሉ፤ ክብሩም ከእርሱ ዘንድ ወጥቶአልና ሕዝቡ ያለቅሱለታል፥ የጣዖቱ ካህናትም በጎዘን ይንተባተባሉ።
- ⁶ ፤ ለንጉሥ ለኢያሪም እጅ *መን*ሻ ይሆን ዘንድ ወደ እሦር ይማረካል፤ ኤፍሬምን እፍረት ይይዘዋል፥ እስራኤልም በምክሩ ያፍራል።
- ⁷ ፤ ሰማርያ ከንጉሥዋ ጋር በውኃ ላይ እንዳለ አረፋ ጠፍታለች።
- ⁸ ፤ የእስራኤል ኃጢአት የሆኑት የእዌን የኮረብታው *መ*ስገጃዎች ይራርሳሉ፤ እሾህና አሜከላ በመሠዊያዎቻቸው ላይ ይበቅላል፤ ተራሮችንም። ክደኑን፥ ኮረብቶችንም። ውደቁብን ይሉአቸዋል።
- ⁹ ፤ እስራኤል ሆይ፥ ከጊብዓ ዘ*መን* ጀምረህ ኃጢአትን ሥርተሃል፤ በዚያ ጸንተዋል፤ በጊብዓ ላይ ሰልፍ አይደርስባቸውምን?
- ¹⁰ ፤ በፊቀድሁም ጊዜ አገሥጻቸዋለሁ፤ ስለ ሁለቱም ኃጢአታቸው በታስሩ ጊዜ አሕዛብ ይሰበሰቡባቸዋል።
- ¹¹ ፤ ኤፍሬም ማበራየት እንደ ለመደች ጊደር ነው፥ እኔ ግን በእንገቱ ውበት እጫ*ግ*በታለሁ፤ በኤፍሬም ላይ እመምድበታለሁ፥ ይሁዳም ያርሳል፥ ያዕቆብም እፌሩን ያለበልሳል።
- ¹² ፤ እግዚአብሔር መጥቶ ጽድቅን እስኪያዘንብላችሁ ድረስ እርሱን የምትሹበት ዘመን ነውና ለእናንተ በጽድቅ ዝሩ÷ እንደ ምሕረቱም መጠን እጨዱ÷ ጥጋታችሁንም እረሱ።
- ¹³ ፤ ክፋትን አርሳቸ**ኋል፥ ኃጢአትንም አ**ጭዳቸ<mark>ኋል፥ የሐሰትንም ፍሬ በልታ</mark>ቸኋል፤ በኃያላንህ ብዛት፥ በመንገድህም ላይ ታምነሃልና።

- ¹⁴ ፤ በሕዝብህም *መ*ካከል ሽብር ይነሣል፤ እናትም ከልጆችዋ *ጋ*ር በተራጠራጠች ጊዜ ሰልማን ቤትአርብኤልን በስልፍ ቀን እንዳራረስ፥ አምባዎችህ ሁሉ ይራርሳሉ*።*
- ¹⁵ ፤ ከኃጢአታችሁም ክፋት የተነሣ ቤቴል እንዲሁ ያደርግባችኃል፤ በነጋ ጊዜ የእስራኤል ንጉሥ **ራጽሞ** ይጠፋል።

🔥 ስራኤል ሕፃን በነበረ ጊዜ ወደድሁት፥ ልጀንም ከግብጽ ጠራሁት።

- ² ፤ አብዝቼ ብሐራቸው አጥብቀው ከፊቴ ራቁ፤ ለበኣሊምም ይሠዉ ነበር፥ ለተቀረጹ ምስሎችም ያጥኦ ነበር።
- ³ ፤ እኔም ኤፍሬምን ክንዱን ይዤ በእግሩ እንዲሄድ መራሁት፤ እኔም እ**ፈውሳቸው እንደ ነበርሁ አ**ላወቁም።
- ⁴ ፤ በሰው ገመድ በፍቅርም እስራት ሳብኋቸው፤ ለእነርሱም ቀምበርን ከጫንቃቸው ላይ እንደሚያነሣ ሆንሁት ድርቆሽም ጣልሁላቸው።
- ⁵ ፤ ወደ እኔ ይመለሱ ዘንድ አልወደዱምና ወደ ግብጽ ምድር ይመለሳሉ÷ አሦርም ንጉሣቸው ይሆናል።
- ⁶ ፤ ከመከሩትም ምክር የተነሣ ሰይፍ በከተሞቻቸው ላይ ይወድቃል÷ ከበርቴዎችንም ያጠፋል።
- ⁷ ፤ ሕዝቤም ከእኔ ይመለሱ ዘንድ ወደዱ፤ ወደ ላይም ቢጠሩአቸው ማንም ከፍ ከፍ ያደርጋቸው ዘንድ አይችልም።
- ⁸ ፤ ኤፍሬም ሆይ፥ እንዴት እ**ተልሃለሁ? እስራኤል ሆይ፥ እንዴትስ አሳል**ፌ እሰ**ተሃለሁ? እንዴትስ እንደ አ**ዳማ እ**ተልሃለሁ? እንዴትስ እንደ ሲባ**ዮ አደርግሃለሁ? ልቤ በውስሔ ተናውጣለች፥ ምሕረቴም ተነሣሥቃለች።
- ⁹ ፤ እኔ አምላክ ነኝ እንጇ ሰው አይደለሁምና፥ በመካከልህም ቅዱሱ ነኝና የቁጣዬን መቅሠፍት አላደርግም፥ ኤፍሬምንም አጠፋ ዘንድ አልመለስም፤ በመዓትም አልመጣም።
- ¹⁰ ፤ እግዚአብሔርን ይከተላሉ÷ እርሱም እንደ አንበሳ ያገሣል፤ ባገሣም ጊዜ ልጆች እየተንቀጠቀጡ ከምዕራብ ይመጣሉ።
- ¹¹ ፤ እንደ ወፍም ከግብጽ፥ እንደ ርግብም ከአሦር ምድር እየተንቀጠቀጡ ይመጣሉ፤ በቤታቸውም አኖራቸዋለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር።

12

ምዕራፍ 12

ሌፍሬም በሐስት፥ የእስራኤልም ቤት በተንኰል ከበበኝ፤ ይሁዳም ከታመነው ቅዱሱ ከእግዚአብሔር ጋር አይጻናም።

- ² ፤ ኤፍሬም ነፋስን ይበላል፥ የምሥራቅንም ነፋስ ይከተላል፤ ሁልጊዜም ሐሰትንና ተንኰልን ያበዛል፤ ከአሦር ጋር ቃል ኪዳን ያደርጋሉ፥ ወደ ግብጽም ዘይት ይወስዳሉ።
- ³ ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ ከይሁ*ዳ ጋ*ር ክርክር አለው÷ ያዕቆብንም እንደ *መንገዱ* ይቀጣል፤ እንደ ሥራውም ይመልስለታል።
- ⁴ ፤ በማኅፀን ውስጥ ወንድ*ሙን* በተረከዙ ያዘው፥ በዮልማስነቱም ጊዜ ከአምላክ ጋር ታገለ፤
- ⁵ ፤ ከመልአኩም ጋር ታግሎ አሸነፈ፤ አልቅሶም ለመነው። በቤቴልም አገኘው÷ በዚያም ከእኛ ጋር ተ*ነጋገረ*።
- ⁶ ፤ እርሱም የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ነው፤ የመታሰቢያው ስም እግዚአብሔር ነው።
- ⁷ ፤ ስለዚህ ወደ አምላክህ ተመለስ፤ ምሕረትንና ፍርድን ጠብቅ፥ ዘወትርም በአምላክህ ታመን።
- ⁸ ፤ ከከነዓን ወገን ነው፤ በእጁ የተንኰል ሚዛን አለ÷ ሽንገላንም ይወድ**ዳል**።
- ⁹ ፤ ኤፍሬምም። ባለ ሐጋ ሆኜአለሁት ሀብትንም አግኝቻለሁት በድካሜም ሁሉ ኃጢአት የሚሆን በደል አይገኝብኝም አለ።
- ¹⁰ ፤ እኔም ከግብጽ ጀምሬ አምላክህ እግዚእብሔር ነኝ፤ እንደ ዓመት በዓል ቀን እንደ ገና በድንኳን እንድትኖር አደርግሃለሁ።
- ¹¹ ፤ ለነቢያትም ተናግሬአለሁ፥ ራእይንም አብዝቻለሁ፤ በነቢያትም እጅ ምሳሌዎችን አውጥቻለሁ።

ትልም ላይ የድንጋይ ክምር ይሆናሉ።

- ¹³ ፤ ያ**ዕቆብ ወደ ሶርያ አገር ሽሽ፥ እስራኤልም ስለ ሚስት አገለ**ገለ፥ ስለ ሚስትም ጠባቂ ነበረ።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም በነቢይ እጅ እስራኤልን ከግብጽ አወጣ፥ በነቢይም እጅ ጠበቀው። [15]፤ ኤፍሬም አስመርሮ አስቈጣው፤ ስለዚህ ደሙ በላዩ ላይ ነው፤ ጌታውም ስድቡን በራሱ ላይ ይመልሳል።

ምዕራፍ 13

ኤ ፍሬም በተናገረ ጊዜ ፍርሃት ነበረ÷ በእስራኤልም ዘንድ ታበየ፤ ነገር ግን በኣልን በማምለክ በበደለ ጊዜ ሞተ።

- ² ፤ አሁንም ኃጢአትን ይሠሩ ዘንድ ጨመሩ፤ በብራቸውም ለራሳቸው ቀልጦ የተሠራ ምስልን፥ *እንደ* ተበባቸውም ጣዖታትን ሠርተዋል፤ ሁሉም የሠራተኛ ሥራ ናቸው። ስለ እነርሱም። የሚሠዉ ሰዎች እምቦሳውን ይሳሙ ይላሉ።
- ³ ፤ ስለዚህም እንደ ማለ*ዓ* ደመና፥ በተዋትም እንደሚያልፍ ጠል፥ በዐውሎ ነፍስም ከአውድማ እንደሚበተን አብቅ፥ ከመስኮትም እንደሚወጣ ሒስ ይሆናሉ።
- ⁴ ፤ እኔ ግን ከግብጽ ምድር ጀምሬ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ አምላክ አታውቅም÷ ከእኔም በቀር ሌላ *መ*ድኃኒት የለም።
- ⁵ ፤ በምድረ በዓ÷ እጅግ በደረቀ ምድር አውቄህ ነበር።
- ⁶ ፤ ከተሰማሩ በኋላ ጠገቡ፥ በጠገቡም ጊዜ ልባቸው ታበየ፤ ስለዚህ ረሱኝ።
- ⁷ ፤ ስለዚህም እኔ እንደ አንበሳ ሆንሁባቸው÷ እንደ ነብርም በ*መንገ*ድ አጠገብ አደባባቸዋለሁ፤
- ⁸ ፤ ልጅዋ እንደ ተነጠቀባት ድብ እገ**ተ**ማቸዋለሁ፥ የልባቸውንም ስብ እቀድዳለሁ፤ በዚያም እንደ አንበሳ እበላቸዋለሁ፥ የምድረ በዳም አውሬ ይነጣጠቃቸዋል።
- ⁹ ፤ እስራኤል ሆይ÷ በእኔ በረዳትህ ላይ በመነሣትህ ጥፋትህ ነው ።
- ¹⁰ ፤ በየከተማህ ሁሉ *ያድን*ህ ዘንድ ንጉሥህ ወዴት አለ? ስለ እነርሱም*። ንጉሥን*ና አለቆ*ችን* ስ**ሐኝ ብለህ** የተናገርሽው *መ*ሳፍንቶ ቸህ ወዴት አሉ?
- ¹¹ ፤ በቍጣዬ *ንጉሥን* ሰጠሁህ፥ በመዓቴም ሻርሁት ።
- ¹² ፤ የኤፍሬም በደል ታስሮአል፥ ኃጢአቱም ተከማችቶአል።
- ¹³ ፲ ም**ጥ እ**ንደ ያዛት ሴት ጭንቅ ይመጣበታል፤ በሚወለድበት ጊዜ በማኅፀን እፍ ቀጥ ብሎ አይወጣምና አእምሮ የሌለው ልጅ ነው።
- ¹⁴ ፤ ክሲኦል እጅ እታደጋቸዋለሁ፥ ከሞትም አቤዣቸዋለሁ፤ ሞት ሆይ፥ ቸነፌርህ ወዴት አለ? ሲኦል ሆይ፥ ማጥፋትህ ወዴት አለ? ርኅራኄ ከዓይኔ ተሰወረች።
- ¹⁵ ፤ በወንድሞቹ መካከል ፍሬያማ ቢሆን የምሥራቅ ነፋስ ይመጣል፥ የእግዚአብሔር ነፋስ ከምድረ በዓ ይመጣል፤ ምንጩንም ያደርቃል፥ ፌሳሹንም ያጠፋል፥ የተከበሩ ዕቃዎች ሁሉ ያሉበትን መዝገብ ይበዘብዛል።

ምዕራፍ 14

ለስራኤል ሆይ÷ በኃጢአትህ ወድቀሃልና ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ተ*መ*ለስ።

- ² ፤ ከእናንተ ጋር ቃልን ውስዱ፥ ወደ እግዚአብሔርም ተመልሳችሁ። ኃጢአትን ሁሉ እስወግድ፥ በቸርነትም ተቀበለን፥ በወይፌንም ፋንታ የከንፌራችንን ፍሬ እንሰጣለን።
- ³ ፤ አሦር አያድነንም፤ በፌረስ ላይ እንቀመጥም፤ ድሀ አደጉም በአንተ ዘንድ ምሕረትን ያገኛልና ከእንግዲህ ወዲህ ለእጆቻችን ሥራ። አምላኮቻችን ናችሁ አንላቸውም በሉት።
- ⁴ ፤ ቍጣዬ ከእርሱ ዘንድ ተመልሶአልና ዓመፃቸውን እፈውሳለሁ፥ በገዛ ፈቃዴ እወድዳቸዋለሁ።
- ⁵ ፤ ለእስራኤልም እንደ ጠል እሆነዋለሁ፤ እንደ አበባም ያብባል÷ እንደ ሊባኖስም ሥሩን ይሰድዳል።
- ⁶ ፤ ቅርንጫፎቹም ይዘረጋሉ÷ ውበቱም እንደ ወይራ÷ ሽታውም እንደ ሊባኖስ ይሆናል።
- ⁷ ፤ ከጥላውም በታች የሚቀመጡ ይመለሳሉ፤ ከእህሉም የተነሣ ይጠግባሉ፤ እንደ ወይንም አረግ ያብባሉ፤

መታሰቢያውም እንደ ሊባኖስ ወይን ጠጅ ይሆናል።

- ⁸ ፤ ከአንግዲህ ወዲያ ጣዖት ለኤፍሬም ምንድር ነው? እኔ ሰምቼዋለሁ፥ ወደ እርሱም እመለከታለሁ፤ እኔ እንደ ለመለመ ጥድ ነኝ፤ ፍሬህ በእኔ ዘንድ ይገኛል።
- ⁹ ፤ ይህን ነገር የሚያስተውል ጠቢብ÷ የሚያውቃትም አስተዋይ ማን ነው? የእግዚአብሔር *መንገ*ድ ቅን ነው÷ ጻድቃንም ይሄ-ዓብታል፤ ተላላፊዎች ግን ይወድቁበታል።

For other languages please go to www.wordproject.org